

[Økonomiministeren.]

man nu synes at glemme eller se bort fra, at den altovervejende del af den stigning i statsudgifterne, som nu skal dækkes ind, er en følge af love, folketinget har vedtaget, eller en følge af andre nødvendige stigninger, og at kun en mindre part er udtryk for, hvad jeg vil kalde en konjunkturpolitik.

Det blev da også erkendt af det ærede medlem hr. Poul Møller, som netop pegede på, at af de 1.200 mill. kr. var det kun stigningen, som havde interesse i konjunkturpolitisk henseende, altså de 200-300 mill. kr., og det er jo da kun i henseende til denne stigning, man kan sige at der pålægges befolkningen byrder som følge af konjunkturpolitikken, altså som følge af den almindelige økonomiske situation. Den altovervejende del af stigningen på de over 2 milliarder er simpelt hen stigning som følge af de love, som de fleste her i folketinget har været med til at stemme for, love, som de uden videre burde tage ansvar for, men som de ikke har villet tage ansvar for.

Jeg synes, det er nødvendigt at sige det, fordi man efter min mening i for høj grad lægger vægten på, at det, der sker nu, er en følge af, at Danmarks økonomi er ført ud på randen af afgrunden, en følge af, at regeringen ikke har formået at føre en fornuftig økonomisk politik. Det er jo slet ikke rigtigt. Det, vi har stået over for og står over for nu, er jo simpelt hen, at der skal skaffes dækning for de stigende statsudgifter, som følger af hele denne lovgivning.

Om investeringsplanen vil jeg gerne sige, at det er jo ikke rigtigt, når både det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Morten Lange vil fremstille det sådan, at nu er regeringen på vild flugt fra 3 års planen, eller, som det ærede medlem hr. Poul Møller sagde: at økonomiministerens 3 års plan nu bliver en illusion.

Jeg er meget ked af disse udtalelser, for hvis de var rigtige, ville det betyde, at det ville blive helt umuligt at arbejde med 3 års planerne og med planlægning i det hele taget. Man vil jo aldrig kunne undgå, at der i folketinget kan opstå den situation, at der må gribes ind. Det ville være dejligt, hvis man havde et så fuldstændigt overblik over

fremtiden og en så nøjagtig styring af den økonomiske udvikling, at man kunne sige: dette er ikke nødvendigt.

Jeg vil imidlertid gerne kraftigt understrege, at jeg ved forelæggelsen af 3 års planen udtrykkelig sagde, at der ikke her var tale om en definitiv plan. Der var tale om et forslag til forhandling i folketinget, ikke om nogen definitiv plan. Jeg pointerede oven i købet, at 3 års planerne ikke kunne være definitive alene af den grund — jeg tror, jeg siger det, som jeg sagde det dengang — at deres gennemførelse ville være afhængig af de fornødne finansielle bevillinger fra folketinget til disse investeringsplaner. Det var vist nogenlunde sådan, det blev sagt ved fremsættelsen — altså at planernes gennemførelse ville blive afhængig af, om folketinget gennemførte de til planerne svarende finansielle bevillinger. Det, vi har været ude for, er jo, at visse af folketingets partier ikke har villet være med til at skaffe dækning for gennemførelsen af disse planer. Det er det, der er problemet.

Hvis jeg ikke husker fejl, talte, sagde eller skrev det ærede medlem hr. Poul Møller på et vist tidspunkt noget om, at man skulle nå til en nedskæring på 500 mill. kr. Jeg erindrer ikke, om det drejede sig om de offentlige investeringer, eller det var en blanding af nedskæringer af offentlige investeringer og af driftsudgifter; men jeg mener, at tallet 500 mill. kr. på et vist tidspunkt blev nævnt af det ærede medlem. Det er nu ikke afgørende. Det afgørende er, at de to partier, venstre og de konservative, ikke har villet være med til at skaffe finansiel dækning for disse investeringsplaner. Derfor er det ganske naturligt, ikke spor hovedløst, men en selvfølge, at vi — efter alt det, vi har været igennem med disse besparelser, som regeringen er gået ind på og selv har stillet forslag om og har fået gennemført — må tage disse investeringsplaner op til revision. Det er en selvfølge, at vi gør det, og det ville være hovedløst, hvis vi ikke gjorde det.

I den forbindelse må jeg nævne, at alene udgifterne til fortsættelsesarbejderne — stoppet gælder jo kun de nye arbejder, igangsættelserne — medfører en stigning på ca. 25 pct. på byggebudgettet fra forrige år til indeværende år. Der er altså langtfra tale om, at regeringen nu vil sætte stop for